
Отримані дані показали, що у 65,9% обстежених пацієнтів всіх груп були виділені гриби роду *Candida albicans*. Крім цього, у пацієнтів, що користувалися повними знімними протезами, рівень контамінації був значно більшим. Застосування 1% крему клотримазол місцево показало найбільш високу ефективність щодо зниження контамінації слизової оболонки ротової порожнини грибами роду *Candida* в порівнянні з іншими групами.

Даний метод може бути рекомендований до використання на протязі перших двох тижнів після встановлення протезу вперше як метод профілактики та лікування грибкового компоненту ПС у пацієнтів з цукровим діабетом 2 типу.

ОЦІНКА РІВНЯ ТРИВОЖНОСТІ ЩУРІВ РІЗНОГО ВІКУ ЗА УМОВ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОЇ ГІПЕРГЛІКЕМІЇ

Басиста К. І., Родинський О. Г., Гузь Л. В.

Дніпровський державний медичний університет (м. Дніпро)

У роботі представлені результати вивчення рівня тривожності у щурів різного віку (щурів середнього віку та старих щурів) з експериментальною гіперглікемією. Тварини утримувалися в стандартних умовах віварію в кількості 90 осіб. Кожна вікова група була розділена на дві підгрупи: інтактна та дослідна з модельованою експериментальною гіперглікемією. Експериментальна гіперглікемія була змодельована шляхом інтраперитонеального введення розчину алоксану моногідрату (120 мг/кг, "Sigma"). На протязі 10 днів визначали глюкозу крові за допомогою портативного глюкометра "Bionime". На 10 день відібрали тих тварин, які мали показник глюкози в крові вище ніж 28 ммоль/л. Аналіз рівня тривожності проводили за допомогою методики «Піднятого хрестоподібного лабіринта». Фіксували час латентного періоду, час у центрі, відкритому та закритому рукавах, кількість заходів у закритий рукав, кількість заглядань в відкритий рукав та кількість заглядань вниз з відкритого рукава. В обох вікових групах показники орієнтовно-дослідної активності різнилися достовірно ($p < 0,05$). Час, проведений у відкритих рукавах у щурів з ЦД середнього віку був менший ніж у інтактних тварин. У старих щурів спостерігалася така ж тенденція. Час у закритих рукавах у щурів середнього віку з гіперглікемією був більш ніж у щурів без ЦД. Цей час мав істотне значення для щурів середнього віку, тому що така поведінка непритаманна для цього віку. У тварин старшого віку цей показник також збільшився для щурів з гіперглікемією. Це свідчить про те, що у щурів з ЦД була більш виражена тривога, яка спровокована зміною середовища. В них не має зацікавленості до пізнання нового та був виражений страх. Також

у щурів з ЦД знижена орієнтовно-дослідна активність, що виявлялася в дослідженні відкритого рукава. Таким чином, встановлено, що експериментальна гіперглікемія мала виразні наслідки у щурів, які проявлялися тривожним станом.

ПАТОГІСТОЛОГІЧНІ ЗМІНИ МІОКАРДА ЩУРІВ ПРИ ДІЇ ЗАГАЛЬНОЇ ГІПОТЕРМІЇ В ПІЗНІЙ ПЕРІОД

*Беліменко М. С., Кошарний В. В., Абдул-Озлі Л. В.,
Козловська О. Г., Кушнарєва К. А.*

Дніпровський державний медичний університет (м. Дніпро)

У теперішній час імуногістохімічні методи дослідження мають широке поширення в дослідженні гістогенетичних процесів морфогенезу, у зв'язку з їхньою високою чутливістю та інформативністю. Гіпотермія – це ситуація, при якій внутрішня температура тіла падає нижче 35 градусів за Цельсієм. У статті представлено актуальність, теоретичні аспекти та особливості дії загальної гіпотермії на серце в цілому та кардіоміоцити зокрема.

Мета дослідження – встановити зміни міокарда при дії загальної гіпотермії на гістологічному та імуногістохімічному рівні в пізні строки.

Об'єкт і методи дослідження. Об'єктом дослідження були серця лабораторних статевозрілих щурів. У дослідженні було задіяні 54 тварина. У результаті нашого дослідження було встановлено нерівномірність накопичення маркеру ендотеліальної дисфункції eNOS та аутофагії LC3B з найбільшим ступенем експресії цих маркерів у ендотеліюцитах судин міокарду серця щурів після впливу загальної гіпотермії пізнього строку дії експерименту з терміном дії 30-ти діб, що є проявом негативного довготривалого впливу загальної гіпотермії на судини мікроциркуляторного русла. Після гіпотермії в міокарді спостерігаються деструктивні зміни з розвитком інтерстиціального фіброзу та посилення дегенеративних і деструктивних процесів у міокарді серця, місцями розриви м'язового волокна, що свідчить про пригнічуючу дію та незворотні ушкодження даного виду гіпотермії на міокард серця. На основі проведених досліджень можна констатувати, що під час гіпотермії 30 діб виникає гіпертрофія міокарду шлуночків серця, що є наслідком розвитку фіброзу й набряку елементів інтерстиціальних просторів, що дуже виразно ми спостерігали на гістологічному рівні.

Висновки. Збільшення маси серця, зміна його форми зумовлені змінами в середній третині серцевої стінки як лівого, так і правого шлуночків. Основною тенденцією змін із боку стінки серця, особливо міокарду, було розширення судин та виражене збільшення експресії